

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κἀμμίαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΤΟΥ καὶ σ' αὐτόν πρέπει νὰ στέλνωνται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρόν ὁ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΤΟΣ βγαίνει τρίς φορὰς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπόμενος σὲ 8—9 χεῖλι ἄδρες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄψω τῆς Ἑλλάς 12. Κἀνάνας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποδίδονται σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαίς δὲν εἶνε δεχταίς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι ληφρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

Περαίας

Ἄ, ὅλα κι' ὅλα, ἀλλὰ γιὰ τὸν Περαίγια καὶ μὴ πῆτε.

Οὔλα του καλὰ, φτάνει ποῦ καὶ στὴ θάλασσα ἔχει γυαλό.

Δὲν μπορούμε νὰ ἀρνηθῶμε ὅτι ἔχει δρόμους καλλίτερους ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, κάπου κάπου εἶναι ἀλήθεια ὅτι βρίσκεις βουλουμένους τοὺς δρόμους ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας, τὰ χρώματα καὶ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς ὀμιλίας καὶ τῆς συνδιάλεξις, τὸ πολὺ πολὺ μπορεῖ νὰ πέσης κάτω καὶ νὰ βγάγῃς τὰ μάτια σου, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα, τάχα χωρὶς μάτια δὲν μπορεῖ νὰ ζῆσῃ τινὰς ;

Ὁ λιμένας ἔχει καράβια, καὶ τὰ καράβια ἔχουν κατάρτια καὶ τὰ κατάρτια πανιά, καὶ τὰ πανιά εἶναι ραμμένα μὲ κλωστή, καὶ ἡ κλωστή εἶναι φτιασμένη ἀπὸ μπαμπάκι, καὶ τὸ μπαμπάκι ἀπὸ μπαμπακόσπορο. Ἐχει καὶ ἓνα περιβόλι ποῦ παίζει ἡ μουζικὰ μέσα, καὶ ἓνα φαρδὴ δρόμο ποῦ πᾶν ὁ κόσμος περίπατο ἀλλὰ περὶ ἀκροθαλασσίας.

Γυαλό γυαλό πηγαίναμε
κι' ὄλο γιὰ βρωμα λέγαμε.

Τὶ νὰ σοῦ κἀνῃ, ἓνα δήμαρχο ἔχει ὁ Περαίας κι' αὐτὸς σοῦ ἔτυχε νὰ βγῆ ἔμπορδος, ποῦ δὲν ξέρει ὁ ἄνθρωπος τὶ νὰ προκυτάξῃ τῆς δουλειαίς του ἢ τὸν δῆμό του ;

Νὰ βάζῃ τῆς δημοτικαίς φαγάναις, κουτάλες καὶ λειψοκουτάλες νὰ παστρέβουν τῶν φίλων του καταστηματαρχῶν τὰ λιμενίκια ξέρει, νὰ βᾶνῃ νὰ καθαρίσουν τὸ λιμάνι τῆς Μουνηχίας, δὲν ξέρω ἂν τὸν λέω καὶ καλὰ, ἢ ἂν ἔχῃ ἄλλο ὄνομα, ποῦ γίνεται ὁ μόνος περίπατος τοῦ Περαία καὶ τὸ ὅποιο βρωμᾶ καὶ ζένει, ποῦ ἐνῶ οἱ Περαιώταις πηγαίνουν ν' ἀναπνεύσουν τὸν καθαρὸν ἀήρ τῆς θαλάσσεως, καὶ ἀναπνεύουν τὴ φοβερότερη δυσωδεία, δὲν ξέρει.

Θὰ πῆτε, ὅτι αὐτὸ ἴσως τὸ κάνει γιὰ νὰ συνειθίσῃ τοὺς Πειραιώταις νὰ μὴ ἔχουν πολὺ ψιλὴ τὴ μύτη, πιθανόν τῆς, ἴσως νὰ θέλῃ νὰ τοὺς ἀπογουρουνώσῃ, δηλαδὴ νὰ κἀνῃ ὅλους τοὺς συνδημότας του γουρούνια, καὶ μόνον αὐτὸς νὰ ἦναι μεταξὺ τῶν γουρούνιων ἀρχιγουρουνοπούλου.

Εἶδα καὶ κάτι παλούκια στοὺς δρόμους μὲ κάτι ὑπογραφάδες ἀπάνω ποῦ γράφουν.

«Προτέχετε μὴ κόψετε τὰ ἄνθη καὶ τὰ δένδρα γιὰτὶ εἶναι στολισμὸς καὶ ὑγεία τῆς πολιτείας».

Γύρισα νὰ δῶ αὐτὰ τὰ ἄνθη καὶ τὰ δένδρα καὶ ξέρετε τί εἶδα ; ταμπατούλες Μελεμενικαίς.

Ὁμορφα ἄνθη, στὴ ζωὴ τοῦ γαιδάρου μας, ποῦ βουλώνει κἀνεὶς τὴ μύτη του γιὰ νὰ περάσῃ, καὶ ἐθαύμασα, πῶς δὲν τὰ πῆραν μυρουδιὰ ἢ κυρίαίς νὰ τὰ στείλουν στὴν ἐκθεσι τῶν ἀνθῶν τῶν λουλουδιῶν, θάπερναν τὴ πρώτη μεντάλις.

Εἶδα καὶ τὸν ὑπαστυόνον κύρ Σωτήρη, ἐγὼ τὸν ἔπερνα γιὰ ἀγριάνθρωπο, ἀλλὰ εἶχα λάθος, ἀπεναντίας αὐτὸς εἶναι ὁ εὐγενέστερος ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὅσο καὶ ἂν ἦναι δραστήριος, ὅσο καὶ ἂν ἦναι πρόθυμος στὴ δουλειὰ του, τί νὰ σοῦ κἀνῃ, μπορεῖ ποτὲς ἓνας ἄνθρωπος νὰ διοικήσῃ μὲ σαράντα μονάχα ξηροὺς κλητῆρας μιὰ ὀλόκληρη πολιτεία ἀπὸ τριάντα χιλιάδες κατοίκους, ἔξ χιλιάδες καὶ ἀθάνατο ἐργάταις τῶν ἐργοστασίων, καὶ ἄλλαις τόσαις ἐργάτριαίς καὶ δέκα χιλιάδες ναύταις τοῦ κρασιῦ καὶ τοῦ κοκκινῦ καὶ τοῦ παλοκκοῦ ;

Ποῦ νὰ σώσουν νὰ τρατοβρεθοῦν αὐτοὶ οἱ σαράντα κλητῆρες, καὶ ὄχι οἱ σαράντα, ἀλλὰ οἱ εἴκοσι μόνον, διότι βέβαια οἱ ἄλλοι μισοί, σὰν ἄνθρωποι καὶ αὐτοί, θ' ἀναπαυσθῶν.

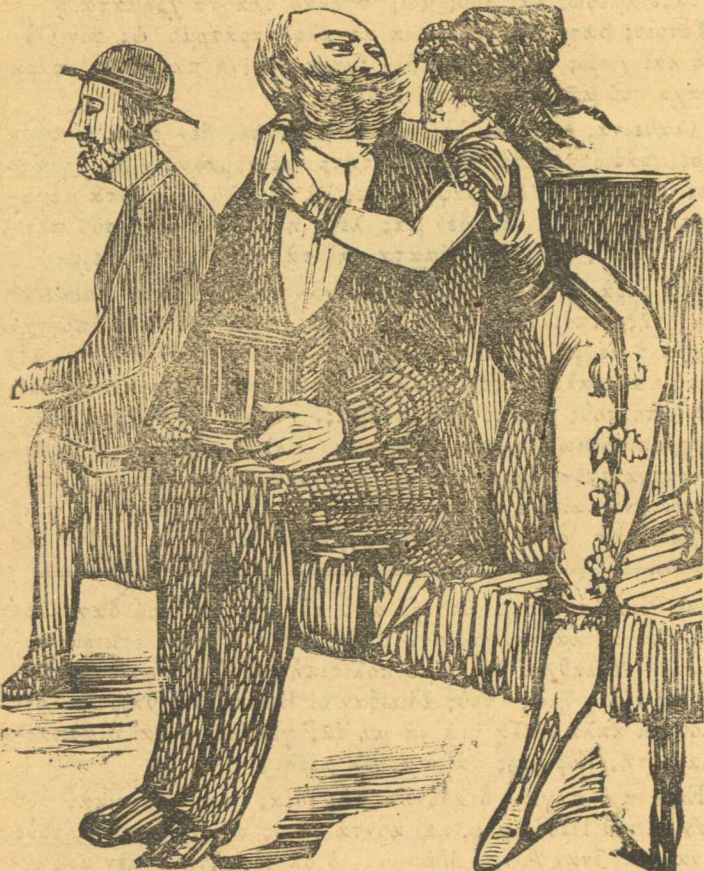
Ἄλλὰ ἀπὸ τέτοια φιλολογήματα ποῦ τοῦ μένει καιρὸς τοῦ Τρικούπη νὰ συλλογιστῆ, νὰ διορίξῃ ἔμφορας καὶ ἐπαρχοὺς τὰ μπακαλόπαι δα μόνον ξέρει, νὰ δυναμώσῃ τὴν ἀστυνομικὴ δύναμι τοῦ πρώτου λιμένα τῆς Ἑλλάς, οὔτε χαμπέρι πέρνει.

Ἄς ἦναι. Ἄλλη φορὰ τὰ λέμε αὐτὰ τὰ σπουδαῖα καλλίτερα, ἄς ποῦμε τόρα καὶ κάμποσα ξέφαρσα. Γύρισα κάμποσαις ταβέρνας, ὅπου κόντεψαν νὰ μὲ κάνουν λιαισταριδὰ. Μαζὺ μὲ τὰ καρδελοβάρελα μὲ πῆραν καὶ μένα μυρουδιὰ καὶ εἶδα καὶ ἔπαθα ὡς ποῦ νὰ ξεγλυστρήσω ἀπὸ τὴν ἀγορά. Πῆγα τὸ βράδι στὸ θέατρο, κ' ἐκεῖ βρῆκα τὸν μπελό μου μὲ τὰ δυὸ μου χέρια, μ' ὄλο τὸ κουτό μου κεφάλι κζαλάδα πῶς

τόπο, — τὰ πλέρωσε με μιλλιούνια χιλιάδων ἑκατομμυρίων δαρκιῶν, δηλαδὴ πελαγῶν φράγκων τοῦ Καλλιγᾶ.

Ναί, τί λέγαμε; Ἄ τὸ θυμήθηκα. Τότε εἶχαμε βασιλικὸ σύκα, ὅπως καὶ σήμερ, ἀλλὰ σήμερ ἔχομε καὶ βασιλικὸ γάλα, ποῦ πουλοῦν ἀπὸ τὰ πρόβατα τῶν ποιμνίων σου, καὶ ἔτσι φωνάζουν οἱ γαλατάδες στὸ δρόμο, = γάλα καλὸ, βασιλικὸ γάλα. Καὶ τοὺς ρωτοῦμε ἐμεῖς ὁ χαμῆλης Λαός σου — ἀπὸ ποῦ εἶναι αὐτὸ τὸ γάλα καὶ σοῦ λὲν ἐκεῖνοι = Ἀπὸ τὰ γελάδια τοῦ βασιλῆ.

Αἱ γι' αὐτὰ τὰ γελάδια σου, βασιλεῦ, πλερώνεις σὺ φόρους, καὶ τόρκα μάλιστα ποῦ ἔχεις τοῦ βοδολογικοῦ σύστημα πρωθυπουργό; Ἄμ δὲ. Καὶ ἔστωντας με τὸ νὰ μὴ πλερώνης φόρο γιὰ τὰ δικά σου γιδοπρόβατα σὰ βασιλῆς ποῦ εἶσαι, καὶ δὲν καταλαβαίεις καὶ τί θὰ πῆ φόροι, γι' αὐτὸ μὰς φέρτωσες φόρους. Θὰ μὰς πῆ; νὰ κάνωμε τὰ παρχιπὸνὰ μας στὸ Καλλιγᾶ, τόρκα καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ, ὁ Καλλιγᾶς ἔκανε τὴ δουλειὰ του, ἔκανε τοὺς φοβεροὺς νόμους τοὺς φορολογικοὺς καὶ τοὺς ἄφησε νὰ τοὺς ἐπικυρώσῃ ἡ μεγαλειότης σου, δηλαδὴ μὰς πλάστρωσε με τὴ δυνάμει σου, Ὁμορφῆ δουλειὰ.

Ἡ κερὰ Δημορχία ἀγκάλιασε καὶ δὲν θέλει νὰ ἀφήσῃ τὸν Σουτσοῦ σας, γιὰ τὴ τῆς ἔβαρε καὶ αἰτητῆς βρέει στὴ πόρτα.

Ἀπὸ τὴ Σμύρνη

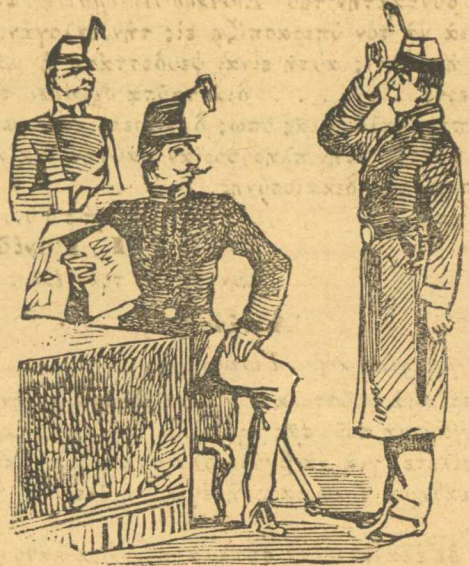
μοῦ γράφουν περὶ διὰ γαλλικὰ με κοντολογία πάλι τὰ ἀποκατινὰ λόγια. Μονσέρρο κύριε.

«Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ διαβάσω τὸ «Παλιάνθρωπο» χωρὶς νὰ σοῦ πῶ δυὸ λόγια. Χωρὶς κουπλιμέντα σὰς λέγω, ὅτι δὲν ἀξίζετε τίποτις. Τὸ καταβλημένο πνέμα σας, δὲν εἶναι ἄξιο παρὰ νὰ διαβάζεται μόνο στῆς μεγάλας ταβέρναις τοῦ τύπου τούτου, δηλαδὴ τῆς Σμύρνης, ἂν τὸν γνωρίζετε» κτλ.

Ἐνας Πατριώτης.

Βρὲ, γαιδουρογάδαρε Σμυρνεῖ ἢ Σμύρνια, γιὰ τὴ δὲν ξέρω ποῖος μοῦ γράφει, τί σὰς ἔκανα, Πιρπιρίγκο, τὸ πιρνοκόκκισας ἔφαγα; ἔπειτα ἀφοῦ ἡ πατσάβουρά μου εἶναι ἄξια νὰ διαβάζεται μόνο στὰ ταβερνία, σὺ ποῦ μοῦ γράφεις φρατζέζικα πὼς τὴν διαβάζεις; Δὲν φταίς σὺ, ἀφιλότιμε, ἀλλὰ τὸ καταβλημένο ἀληθινὰ πνέμα μου, ποῦ μέκαμε καὶ πλέρωσα ἐξήν-

τα λεπτὰ γιὰ νὰ πᾶρω τὸ ἀπλήρωτο γράμμα ποῦ μουστειλες; γιὰ νὰ διαβάσω τῆς βρισαῖς ποῦ μοῦ σούρνεις; Ἄει ντὲ μωρὲ μαγκούφισα ἢ μαγκούφη καὶ καλὰ μοῦ τὴν παίξατε.

Κύριε διοικητῆ, θέλω κ' ἐγὼ νὰ με μπάσης στὸ σκολεῖο τῶν ὑπαξιωματικῶν γιὰ τὴ ξέρω ὅλη τὴν προπαίδεια ἀπὲς, ξέρω καὶ καὶ τὸ ἐν δυὸ, δυὸ, ἐν.

Γιὰ νὰ σοῦ ποῦμε

κύριε Τρικούπη, ξέρεις πὼς ὁ φίλος σου μοίραρχος κύρ ΣπυροΜίλιος, ὅτι κατάντησε πλέον ἕνας μπασιμποζουῦκος, ἕνας γενίτσαρ; Αὐτὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος, αὐτὸς εἶναι ἕνα ἀλλοιώτικο πρᾶγμα, αὐτὸς εἶναι ἀγριάνθρωπος, αὐτὸς ἔχει σακατέψει ὅλο τὸν κόσμο στὸ ξύλο, αὐτὸς θαρρεῖ με τὰ μεγάλα μουστάκια ποῦ ἔχει, πὼς βασιτᾶ τὸν Πάπα ἀπὸ τὰ γένεια.

Τί εἶναι αὐτὸ, ἀδερφέ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σου θὰ μὰς ἀπογαϊδουρώσουν; Ὅριστε κατάστασις πραγμάτων. Καὶ ἔπειτα φωνάζομε ἐναντίον τοῦ Κοσονάκου. Αὐτοῦ πρέπει νὰ τοῦ ἀνάψωμε μιὰ λαμπάδα.....

Σταθῆτε

καλὰ καὶ τὸ θυμήθηκα καὶ μὴ μοῦ φύγη. Κύριε ἄγριε Μητροπολίτη, ἔμαθες μιὰ ὠραία συνθήεια ποῦ ἔχουν στὸ Περαία; Οἱ παπαδες δὲν πᾶν γὰ κάνουν κάρμια ἱεροτελεστεία ἂν δὲν ἔχουν ἐκεῖνοι πιυᾶγοραζουν κερὰ καὶ λαμπάδας ἀπόδειξι ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν ὅτι τὸ κερὶ εἶναι καθαρό, καὶ ὄχι ἀπὸ εὐρωπαϊκὸ κατράμι καὶ ζύγκι ἐλληνικὸ. Αὐτὴ τὴν ὠραία συνθήεια, παρακάλοῦμε, γιὰ τὴ δὲν τὴν βάζετε καὶ ἐδῶ σὲ ἐνέργεια, γιὰ νὰ μὴ μολύνωμε τῆς ἐκκλησιαῖς ἀπὸ τὰ βρωμοκέρια;

Ἄν καλὰ ποῦ μὰς ἀφίνουν τὰ σημωνιακὰ νὰ σκεφθοῦμε καὶ περὶ ἐκκλησιῖς καὶ κερῶν. Αἱ μωρὲ, ποῦ κατάντησίμοι.

Ὁ Νταλέκος μελετᾷ πὼς θὰ διοικήσῃ τὴν Δημορχία;